

PARAULES DE VIDA

Paraules de Jesús des de la creu

Durant el temps de Quaresma que acabem d'iniciar, estem cridats a recórrer un camí de conversió guiats per la Paraula de Déu. Enguany els proposaré que meditem les set paraules que Jesús va pronunciar des de la creu i que els evangelis ens han transmès. En elles descobrim la coherència absoluta del Senyor: va morir com havia viscut i va portar a la pràctica, fins a les últimes conseqüències, allò que havia ensenyat als seus deixebles. Quan ens situem davant Crist, que des del tron de la creu continua evangelitzant i escoltem les últimes paraules que va pronunciar abans de lliurar la seua vida per nosaltres, ens trobem amb

l'essència de l'Evangelí, que no sols és proclamat de viva veu, sinó viscut en tota la seua radicalitat.

L'evangelista Lluc ens transmet tres: una oració en la qual Jesús demana al Pare el perdó per als seus perseguïdors; una paraula dirigida a un dels malfactors que havien estat crucificats amb Ell i que és una promesa de salvació; i el lliurament confiat del seu esperit a les mans del Pare. En elles se'ns revela la bondat i la misericòrdia infinites del Salvador i la seua confiança absoluta en Déu.

Joan ens transmet altres tres paraules que ens descobreixen la teologia de la creu característica del seu evangelí. El moment de la mort és, al mateix

temps, la culminació de l'obra de Crist, l'hora de la seua glorificació i del naixement de l'Església, representada per Maria, el Deixeble Estimat i les santes dones que es troben al peu de la creu.

Mateu i Marc només ens transmeten una paraula de Jesús (que no es troba en els altres evangelis): el crit de qui experimenta el que significa sentir-se abandonat per Déu amb el qual comença el salm 22, que no és l'oració d'un desesperat, sinó d'algú que confia en Déu en el moment del màxim sofriment.

Quan meditem la Passió podem distingir tres nivells. El primer és el que van contemplar els qui van assistir a aquell espectacle: l'atrocitat del suplici que Crist va compartir amb dos malfactors; la consumació d'una condemna injusta després d'un procés en el qual la sentència s'havia dictat abans del judici; o el rebuig per part del poble d'algú que havia passat fent el bé. En segon lloc, podem fixar-nos en com Crist va viure la seua mort, en els sentiments que en aqueix moment d'angoixa brollen des de l'interior del seu cor: va morir perdonant i compadint-se de la humanitat necessitada de salvació. La fe ens ajuda a aprofundir encara més: la creu és un misteri d'amor i de vida; en Jesús, Fill únic de Déu i home vertader, es realitza la salvació del món; Ell va morir per tots els homes. No sols pels seus amics, sinó també pels seus enemics.

Aquestes paraules ens ajuden a aprofundir en el misteri de la persona del Senyor i en la grandesa de la seua obra redemptora en favor de tots. Si les escoltem amb devoció i les acollim en el nostre cor, com va fer Maria quan estava al peu de la creu, el nostre camí quaresmal ens portarà a l'autèntica renovació pasqual.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les mans de l'Autor que signa l'obra d'art

Sovint ens embadalim davant d'una obra d'art en un museu. Quedem admirats de la bellesa d'aquell treball ben fet. Ens omple el cor d'uns sentiments que no sentim davant d'altres coses que contemplem. Per poca sensibilitat que tinguem i per poc que hi entenguem, de seguida podem antecedir-nos i preveure que quan l'artista va començar a treballar el quadre estava en blanc. Aquest inici és el que fa admirable el resultat: del no res

al tot. I anem a cercar la signatura de l'autor.

Comparem aquesta acció creativa de l'artista amb aquell pare i aquella mare que tenen a les mans el fill acabat de néixer i li han de donar fesomia. Han de treballar-lo fins a fer-ne sortir la peça d'art que és. Cal desplegar tot allò de bo que hi ha a l'interior de qualsevol persona en la qual Déu s'hi complau com a fill o filla seva. I és aquí on hi ha el secret i el possible malentès.

Quan se'ns posa a les mans l'obra d'art perquè la treballem, podem caure en l'error de considerar-nos autors d'aquesta creació. Però cal tenir sempre la humilitat i l'honradesa de no tapar mai la signatura de l'autor. L'obra d'art que treballem quan eduquem un fill o una filla porta inscrita la petjada del qui l'ha feta, hi hem d'entreveure sempre la mà de Déu.

És per això que aquell fill, que és una obra d'art, l'acabarem fent amb les nos-

tres mans però Aquell que ha deixat signada l'obra i que li pertany és el Déu Autor i Creador.

Tot pare i tota mare han estat, per tant, les mans d'aquest artista.

Tota persona hem d'esdevenir instruments de Déu perquè l'Autor pugui acabar la seua Creació.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

Palabras de Jesús desde la cruz

Durante el tiempo de Cuaresma que acabamos de iniciar, estamos llamados a recorrer un camino de conversión guiados por la Palabra de Dios. Este año les propondré que meditemos las siete palabras que Jesús pronunció desde la cruz y que los evangelios nos han transmitido. En ellas descubrimos la coherencia absoluta del Señor: murió como había vivido y llevó a la práctica, hasta las últimas consecuencias, aquello que había enseñado a sus discípulos. Cuando nos situamos ante Cristo, que desde el trono de la cruz continúa evangelizando y escuchamos las últimas palabras que pronunció antes de entregar su vida por nosotros, nos encontramos con la esencia del Evangelio, que no sólo es proclamado de viva voz, sino vivido en toda su radicalidad.

El evangelista Lucas nos transmite tres: una oración en la que Jesús pide al Padre el perdón para sus perseguidores; una palabra dirigida a uno de los malhechores que habían sido crucificados con Él y que es una promesa de salvación; y la entrega confiada de su espíritu en las manos del Padre. En ellas se nos revela la bondad y la misericordia infinitas del Salvador y su confianza absoluta en Dios.

Juan nos transmite otras tres palabras que nos descubren la teología de la cruz característica de su evangelio. El momento de la muerte es, al mismo tiempo, la culminación de la obra de Cristo, la hora de su glorificación y del nacimiento de la Iglesia, representada por María, el Discípulo Amado y las santas mujeres que se encuentran al pie de la cruz.

Mateo y Marcos sólo nos transmiten una palabra de Jesús (que no se encuentra en los otros evangelios): el grito de quien experimenta lo que significa sentirse abandonado por Dios con el que comienza el salmo 22, que no es la oración de un desesperado, sino de alguien que confía en Dios en el momento del máximo sufrimiento.

Cuando meditamos la Pasión podemos distinguir tres niveles. El primero es lo que contemplaron quienes asistieron a aquel espectáculo: la atrocidad del suplicio que Cristo compartió con dos malhechores; la consumación de una condena injusta después de un proceso en el que la sentencia se había dictado antes del juicio; o el rechazo por parte del pueblo de alguien que había pasado haciendo el bien. En segundo lugar, podemos fijarnos en cómo Cristo vivió su muerte, en los sentimientos que en ese momento de angustia afloran desde el interior de su corazón: murió perdonando y compadeciéndose de la humanidad necesitada de salvación. La fe nos ayuda a profundizar todavía más: la cruz es un misterio de amor y de vida; en Jesús, Hijo único de Dios y hombre verdadero, se realiza la salvación del mundo; Él murió por todos los hombres. No sólo por sus amigos, sino también por sus enemigos.

Estas palabras nos ayudan a penetrar en el misterio de la persona del Señor y en la grandeza de su obra redentora en favor de todos. Si las escuchamos con devoción y las acogemos en nuestro corazón, como hizo María cuando estaba al pie de la cruz, nuestro camino cuaresmal nos llevará a la auténtica renovación pascual.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

La Parròquia de Sant Blai de Tortosa celebra la festa del seu patró

El dijous 3 de febrer, la Parròquia de Sant Blai de Tortosa celebrà la festa del seu patró. Mn. Josep M. Membrado, rector de la parròquia, celebrà una Eucaristia a les 12 h i a les 19 h l'altra a la qual van assistir-hi la Sra. Meritxell Roigé, alcaldessa de la ciutat; el Sr. Enric Roig, regidor d'aquest barri; regidors/es; l'Associació de veïns «Centre-Nucli Històric» i el seu president Sr. Tomàs Serrato, la vicepresidenta, Sra. Cinta Fontanet, i la tesorera Lourdes Ramon; i fidels que gairebé omplíem el temple parroquial. El Sr. Joan Redó fou l'encarregat de la part musical.

Mn. Membrado ens va recordar que sant Blai va morir en la primera part del segle IV i és un dels sants més populars de l'Església. És considerat com un dels protectors del mal de gola. Com a bisbe té un significat especial, propagar l'Evangelí, i com a màrtir ser testimoni de la fe. Ell ens invita a viure-la especialment amb les actituds de la nostra vida. «L'ho-

me no només viu de pa, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu» (Mt 4,3-4).

El president de l'Associació de veïns «Centre-Nucli Històric» adreçà unes paraules de salutació a tots els assistents i comunicà que els actes de celebració de la festa es posposen al mes de maig a causa de la Covid-19. Malgrat això, es va voler recordar en aquest dia a algú molt lligat a la festa, el

ja difunt i estimat Mn. Isaïes. En el seu moment se li va donar el «Premi Sant Blai» i li van voler retre homenatge amb una placa per a que tothom el tingue present malgrat que se'n va anar.

La Sra. Meritxell Roigé, alcaldessa de la ciutat, també va tenir un record per Mn. Isaïes i va agrair a l'Associació de veïns «Centre-Nucli Històric» tot el que fa pel seu barri que, en definitiva, també és per a Tortosa, assenyalant totes les reformes previstes per a la ciutat. Tot seguit es descobrí la placa amb un fort aplaudiment dels presents: «L'Associació de Veïns Centre-Nucli Històric de Tortosa vol retre homenatge al que fou rector de la Parròquia de Sant Blai, Mn. Isaïes Riba i Cucala per la seva disposició, ajuda i suport a l'entitat i que va estar reconegut l'any 2018 com a Premi Sant Blai.

Tortosa, 3 de febrer de 2022. Associació de Veïns Centre-Nucli Històric. Tortosa.»

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Tots estem cridats a contribuir al respecte dels drets fonamentals de cada persona, especialment de les «invisibles»: dels molts que tenen gana i set, que estan nus, malalts, són estrangers o detinguts, que són descartats per la societat» (10 de desembre).

@Pontifex: «Déu ens espera sense cansar-se mai. Quan ens allunyem, ve a buscar-nos; quan caiem per terra, ens aixeca; quan tornem a Ell després d'haver-nos perdut, ens espera amb els braços oberts. El seu amor ens infon sempre el valor de tornar a començar» (11 de desembre).

@Pontifex: «Què hem de fer?» (Lc 3,10). Amb aquesta pregunta l'Evangelí ens recorda que la vida té una tasca per a nosaltres. La vida és un regal que el Senyor ens fa, dient: descobreix qui ets, i treballa per a complir el somni que és la teva vida!» (12 de desembre).

@Pontifex: «La vida és el temps de les eleccions decisives, eternes. Eleccions banals condueixen a una vida banal, decisions grans fan gran la vida. En efecte, ens convertim en el que triem. Si optem per Déu som cada dia més estimats, i si triem estimar som feliços» (13 de desembre).

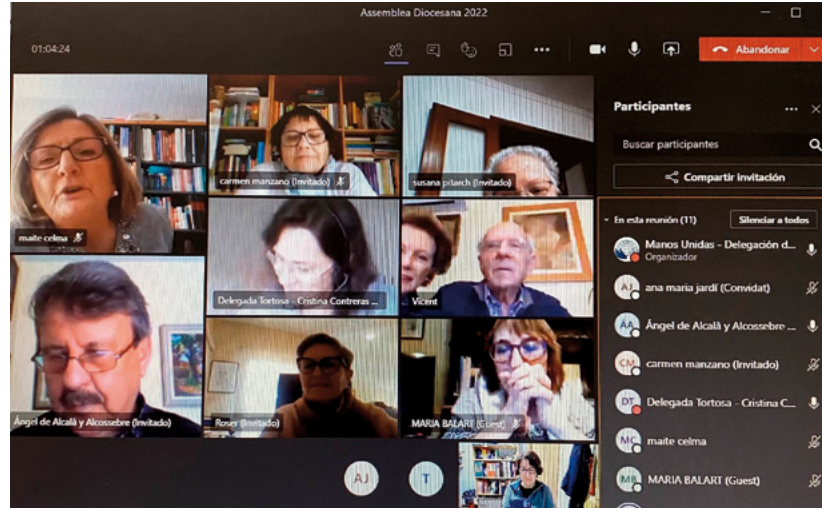

Celebració de l'assemblea anual diocesana de Mans Unides Tortosa

Dissabte 5 de febrer hem celebrat l'assemblea anual diocesana presidida per la nostra presidenta-delegada, Cristina Contreras, un any més de manera virtual.

Després de la pregària i dels testimoniatges de dos socis locals a Haití i Cambodja, hem donat compte dels resultats econòmics de la campanya de l'any passat que ha començat a recuperar-se després de dos anys difícils.

També hem presentat la nova campanya, «**La nostra indiferència els condemna a l'oblit**», amb la qual tornem a posar al centre les persones, especialment les més vulnerables.

Seguidament es van presentar els tres projectes als quals donarà suport

la nostra diòcesi de Tortosa durant este any 2022:

- El Programa comunitari de salut matern-infantil en 8 aldees de Siem Riep (Cambodja). Import: 55.971,00 € i 3.367 beneficiaris directes.
- Seguretat alimentària i enfortiment organitzatiu, Mbya Guaraní (Paraguai). Import: 49.893,00 € i 2.824 beneficiaris directes.
- Seguretat alimentària amb famílies indígenes, Pai Tavytera (Paraguai). Import: 25.879,00 € per a 176 beneficiaris directes.

Per últim, es va informar de l'obertura de candidatures per a l'elecció de nova presidenta-delegada diocesana.

Cristina Contreras Sáenz de Tejada
Delegació de Tortosa

Sant Blai a la Fatarella Festa de santa Àgueda

Dins del marc de les festes majors de la Fatarella, dissabte passat vam celebrar la festivitat de sant Blai.

En companyia de Mn. Ramon Font, fill del poble i que, aquest dissabte, celebrava 49 anys de la seva primera missa al poble.

Va ser una celebració molt emotiva de retrobaments i alegria després de la pandèmia. Esperem amb il·lusió l'any 2023 on celebrarem els 50 anys d'ordenació d'un fill del poble i la festa de sant Blai amb més gresca i alegria.

Mn. David Arasa

Després d'aquests anys tan complicats degut a la situació sanitària, hem celebrat la festivitat de santa Àgueda amb gran alegria, doncs va ser l'última processó que vam poder fer al poble abans de la pandèmia i ha estat la primera en poder-se realitzar.

Juntament amb unes quantes dones del nostre poble, hem pregat a la santa per tota la gent de Corbera d'Ebre que ho ha passat molt malament durant aquest temps i li hem demanat que tot millori a partir d'ara.

Mn. David Arasa

AGENDA

Del 6 a l'11, Teresianes, exercicis espirituals per al clergat.

Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.; beat Faust Míguez, prev.

9. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Santa Francesca Roma-

na (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

10. ■ Dijous [Est 14,1,3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús, rel., fundadora de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orióne, prevere salesià; beata Àngela Salawa.

13. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1) / Lc 9,28b,36]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

Diumenge I de Quaresma (C)

COMENTARI

«L'home no viu només de pa»

Comencem un nou itinerari vers la Pasqua, la celebració fonamental de la vida cristiana: Per això ens hi preparem amb aquests quaranta dies (Quaresma) que ens ajudaran a prendre consciència de la mort i resurrecció del Senyor. I en aquest primer diumenge escoltem la narració de les temptacions de Jesús. Enguany en la versió de Lluc. La primera temptació és clara: *Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa*. Semblaria assenyat: Jesús acaba de passar *quaranta dies de fam*. Però per a Jesús hi ha quelcom més important: *L'home no viu només de pa*. Jesús, tot i ser Fill de Déu, no vol fer servir el seu poder en profit propi, per associar la seva fam; no vol fer servir la força de Déu per obtenir béns materials. La segona temptació és: *Adora'm i tot serà teu*. La gran temptació del poder. Ni que sigui a costa de renunciar a Déu i entregar-se al mal. Sabem com n'ha estat de terrible la recerca del poder en l'Església i en cadascun dels cristians: poder temporal o poder espiritual, però sempre per dominar els altres. La tercera temptació: *Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí...; l'Esclat diu: et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres*. La temptació de fer grans miracles per atreure els homes cap a Déu. És buscar una fe imposada, que no necessita de la llibertat. És allò de «si veiés un miracle... llavors creuria». Déu ens demana una fe neta, confiada, que es fia només de la Paraula de Déu. El diable li està dient que si no actua com ell diu, demostrarà que Jesús no és Fill de Déu. Però no té ni idea del què vol dir Fill de Déu! La primera lectura ens presenta el moment que tot israelita fa la seva ofrena: la salvació històrica es fa actual en cada presentació *dels fruits de la terra*. Sant Pau ens recorda que la salvació serà per a tots: *Tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat*. Aquesta salvació ens demana superar les temptacions: l'afany de les coses de la terra, el desig de poder i la temptació de fugir de la foscor de la fe, buscant sempre coses extraordinàries i miracles per a creure.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrosos. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat." Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Esclat, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Esclat: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Esclat que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Esclat diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Esclat diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li respongué: «Diu l'Esclat: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado". Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra"». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.